

Pavel Golia:

O, Ester, o, Renée.

Utihnili je orkester,
godci so se razšli,
o, Ester.
In še drhti nekje in še nekje zveni,
o, Ester,
pesem mladih teles ter
vžiga mlado kri.
Moj bog, kak bil je pester
opoj teh kratkih dni,
o, Ester.

Končan je ples narcis in aster,
Renée,
pljusknili je čas ter
jih odnesel. Kam? Sam bog ve,
Renée.
In še nekje drhti in še zveni nekje
o, Ester,
o, Renée,
pesem mladih teles ter
vžiga mlado kri,
da vre, da se peni.

Nekje
v ljubezni srca še gorijo,
nekje, Renée.
Pod klopjo v parku mrtve sanje spijo,
za vedno spe,
o, Ester, o, Renée.
Enkrat smo bili v maju,
sedaj je vse pri kraju,
o, Ester, o, Renée,
le vaju
pozdravlja čez vode in čez gore
samoten mož, ki v negotovost gre.

„Ljubljanski zvon“, XXXV. 1915. 7.

*Karavon da je glavna naloga pes
Nikoli naj me ne razume
No v: Antiprosječanje*